

Als je bij huize 't Hart binnenstapt, word je onmiddellijk overdonderd door de enorme hoeveelheid kunst. Aan de muur hangen schilderijen die door Ari zijn gemaakt. Verder is de huiskamer voorzien van diverse glazen kunstvoorwerpen, die door Ari's vrouw Astrid zijn gemaakt. Op veel plaatsen staan kunstvoorwerpen die Ari en Astrid vanuit de hele wereld hebben verzameld. Zo vallen mij een olifantje van een meter hoog, dat volledig is gemaakt van kleurrijke metalen plaatjes, en een drie meter grote, houten Afrikaanse Bosjesman op. Als we gezellig aan de koffie met gebak zitten, heeft Ari maar een enkele vraag nodig om van wal te steken. Hij praat honderduit over zijn bijzondere ontwerpen: vliegvisavonturen, mensen die hij heeft ontmoet en wat het

vorm van malaria na, weinig aan overgehouden. Het duurde overigens nog zeven jaar voordat ik van die malaria helemaal genezen was."

Na zijn dienstitijd ging Ari aan de slag bij TNO: "Ik werkte daar op de afdeling spannings- en trillingsonderzoek. Daar heb ik heel veel geleerd op het gebied van instrumentmakerij. Je kunt wel stellen dat ik daar het vak echt geleerd heb.

Ari volgde de door Kamerlingh Onnes in 1901 opgerichte Leidse instrumentmakers School. Daar leerde hij hoe je als fijn instrumentmaker moet denken: "Een docent legde ooit een stuk onbewerkt materiaal op tafel en stelde dat als je er niet verliefd op kon worden, je nooit een goede instrumentmaker zou kunnen zijn. Ik ben het daar volkomen mee eens. Liefde voor het materiaal waar ik mee werk, of het nu aluminium, tita-

Op de Algemene Ledenvergadering van 15 maart ontving Ari 't Hart een nieuw in het leven geroepen onderscheiding: de Ari 't Hart Fly. Een onderscheiding waarvoor je als persoon alleen in aanmerking kunt

JE LEEFT MAAR ZO KORT

Ari 't Hart ¹

TEKST HANS BOCK FOTO PETER VERHEIJDEN

komen, als je in nationaal en internationaal verband een bijzondere, gewaardeerde en herkenbare prestatie hebt geleverd om het vliegvisse te promoten. De kandidaat moet Nederland dus als het ware op vliegvisgebied internationaal op de kaart hebben gezet. De hoogste tijd dus om Ari te bezoeken en in twee artikelen uitvoerig in de schijnwerpers te zetten.

leven als kunstenaar hem zoal gebracht heeft. Alles voortdurend gelardeerd met een flinke dosis humor. Ook neemt hij ons mee naar zijn werkruimte en zijn kamer vol met producten die hij ooit ontworpen heeft.

OPLEIDING

Als 18-jarige jongeman moest Ari opkomen voor zijn nummer. Hij wilde tijdens zijn militaire dienst heel graag sportinstructeur worden. Dat kon echter alleen als je marinier was. Omdat de kleur van de baret hem niet zoveel kon schelen, ging hij in 1953 om die reden met de mariniers mee naar Nieuw Guinea: "Ik heb er twee jaar gezeten. Toen we terugkwamen, was er niets geregeld en al zeker geen ontvangstcomité. Je kon 900 dollar krijgen om naar Australië te vertrekken en daar proberen een leven op te bouwen. Ik heb daar niet voor gekozen en ben in Nederland gebleven. Behalve dat het je natuurlijk wel vormt, heb ik er, op een bepaalde

niem, hout, staal of goud is, komt op de eerste plaats. Het materiaal dat mij helpt om een mooi, nieuw product te kunnen maken, is het allerbelangrijkst." De weg van basismateriaal naar een nieuw product is bij Ari enigszins bijzonder: "Ik maak nooit een tekening voordat ik begin. Ik heb een nieuw product in mijn hoofd en maak het meteen. Op die manier kan ik gaandeweg nog veranderingen aanbrengen. Als je vanaf een tekening werkt, gaat dat veel lastiger. Als het product uiteindelijk klaar is en eventueel in productie genomen wordt, maak ik achteraf een technische tekening, zodat men op basis daarvan machines kan instellen."

VLEIEGVISSEN

Na deze opleiding werkte Ari bij ITC, een bedrijf in luchtkartering: "Het was in meerdere opzichten een bijzonder bedrijf. Zo moest je uitgenodigd worden om er te kunnen werken. Men had een eigen vliegtuig waarmee

men boven land vloog, waarbij tijdens een vlucht series foto's gemaakt werden. Die foto's werden later stereoscopisch omgezet tot een landkaart. Ik ontwierp en maakte de apparatuur die daarvoor nodig was." Het bedrijf zorgde er min of meer voor dat Ari en zijn vrouw in het Oosten van het land terecht kwamen: "Ik kom van oorsprong uit Delft en Astrid uit Den Haag. Het bedrijf verhuisde medio 1970 van Delft naar Enschede en we zijn toen meegegaan."

Ari ontwierp zijn eerste vliegvisreel in 1959. Het feit dat het een ontwerp is dat anno 2014 zo in productie genomen zou kunnen worden, geeft wel aan dat het toen een bijzonder modern design was. Via een visvriend kwam Ari in aanraking met vliegvisseren: "Ik viste vaak met mijn visvriend Juri Koolen met de vaste stok. Op een dag vertelde Juri dat hij een leuke,

Claus maakte ik een miniatuur wereldbol in goud. Al mijn sieraden zijn unieke stukken; ik maak geen series."

Daarnaast ontwierp en maakte Ari ook medische apparatuur, capo's voor op gitaren, een racerolstoel voor Nike, lampen, brillen, pennen, een van de eerste computer-muizen en een fiets voor Cannondale. In veel van zijn ontwerpen gebruikt Ari exclusieve materialen, zoals bijzondere houtsoorten en stukjes mammoet. Dat Ari een exclusieve smaak heeft, die getuigt van klasse en stijl, komt erin tot uiting dat hem veelvuldig gevraagd wordt om prijzen en onderscheidingen te ontwerpen: "Ik heb eremedailles ontworpen voor mensen als Michail Gorbatsjov, Al Gore en Nelson Mandela. Voor Apple ontwierp en maakte ik tien Golden Apple Awards". Naast al het designwerk was Ari ook een succesvol volleybaltrainer en

nieuwe manier van vissen had gezien. Het bleek om vliegvisseren te gaan. Bij V&D kocht ik een glashengel en een Haddon-reel. Vanaf dat moment heb ik alleen nog maar gevliegvisst. Toen ik die Haddon-reel bekeek, wist ik dat ik die beter kon maken. Zodoende maakte ik in datzelfde jaar nog mijn eerste reel."

VEELZIJDIG

Voor Ari geldt bij het ontwerpen een vaste regel: "Ik maak iets wat ik mooi vind. Als iemand anders het niet mooi vindt, is dat jammer. Ik laat mij bij het ontwerpen niet sturen door wensen en verlangens van potentiële klanten." De veelzijdigheid van Ari blijkt eruit dat hij, naast de bekende vliegvisreels, onder andere prachtige houtsnijwerken maakt, schilderijen in verschillende stijlen en ook sieraden: "Ik ben ook goudsmid en werk graag met 18-karaats goud, titanium en zilver. Voor Prins

coach. Zo gaf hij training op de universiteit van Twente en trainde Ari verschillende clubs op eredivisieniveau.

SUCCESSVOL

Als reelontwerper valt het niveau en het succes van Ari misschien wel het beste af te meten aan het feit dat Ari's 'Remco-reel' opgenomen is in de permanente collectie van het Museum of Modern Art in New York. Verder zal het geen toeval zijn dat veel wereldleiders en celebrities met Ari's reels vissen: "Speciaal voor George Bush heb ik een reel ontworpen. Jimmy Carter vliegvisst ook met een reel van mij. De in 2000 overleden Jack Hemingway kende ik persoonlijk en hij had zelfs een paar van mijn eerste modellen. Voor Lady Diana maakte ik ooit een roze reel. Verder vissen ook Joe Cocker en Lefty Kreh met mijn reels." In Calgary is een museum ingericht met zo'n 200 Ari 't Hart-reels.

◆ Het succes als designer heeft Ari niet financieel kunnen verzilveren: “Te vaak ben ik opgelicht, zijn mijn ideeën gestolen en ben ik te goed van vertrouwen geweest.” Toch is Ari geen vervolgd persoon. Tijdens het interview heeft hij het nauwelijks over de personen die hem uitgebuit en zakelijk benadeeld hebben: “Mijn reels hebben me over de hele wereld gebracht en ik heb er ook prachtige mensen door ontmoet. Door die bijzondere contacten heb ik op vliegviswater kunnen vissen, waar je normaal gesproken nooit terecht kunt. Wel heb ik geleerd dat loyaliteit niet bestaat. Het heeft echter geen zin om er alleen maar over te klagen en chagrijnig van te worden. Mijn slogan is: Je leeft zo kort en je bent zo lang dood. Tegenwoordig voeg ik daar nog wel eens aan toe: You are my friend – I will kill you for nothing.”

HUMOR

Ari is een goede verhalenverteller en wisselt waargebeurde verhalen af met goed vertelde moppen: “Humor is voor mij belangrijk. Laatst werd ik gebeld door John Betts, een bekende Amerikaanse vliegbinder. John vertelde me dat hij met een hoogleraar aan de universiteit had gediscussieerd over wat nu eigenlijk een excentriekeling is. Uiteindelijk kwamen ze uit op zoiets als: iemand die iets heel moois maakt, maar niet in het verkopen ervan is geïnteresseerd. John zei dat hij toen mijn adres maar doorgegeven had.” Ari vertelt naar aanleiding van zijn ervaringen op zakelijk gebied een mooi verhaal waarin eerlijkheid centraal staat: “Een steenrijke koning heeft een aantal zonen en een van hen zal zijn opvolger worden. Om de juiste keuze te kunnen maken, geeft hij ieder van hen een bloempot gevuld met aarde. Hij vertelt zijn zonen dat ze er

goed voor moeten zorgen. Na drie weken moeten ze laten zien wat ervan geworden is. Dan zal de koning bekend maken wie zijn opvolger wordt. Na drie weken komt men bijeen en de ene zoon heeft een nog grotere plant dan de andere uit de bloempot opgekweekt. Een van hen heeft echter geen sprietje weten te kweken. De koning roept juist deze zoon bij zich. De zoon verontschuldigt zich bij zijn vader en zegt dat hij er alles aan gedaan heeft, maar dat er bij hem niets wilde groeien. Tot ieders verbazing maakt de koning bekend dat juist hij zijn opvolger zal worden. Als de zoon vol ongeloof vraagt hoe dat kan, vertelt de koning dat er niets anders dan een steentje in ieders bloempot zat.”

CANADA

Ari: “Tijdens een vliegstrip in British Columbia planden we een dagje naar een kleine zijrivier van de Dean River. Omdat het gebied erg onherbergzaam was, werden we een voor een met een kleine helikopter ingevlogen. Ik werd als laatste afgezet en sprak met de piloot af, waar en op welk tijdstip hij me weer op zou pikken. Tijdens het vissen besloot ik om de rivier over te waden. Omdat het de gehele dag stroomopwaarts behoorlijk had geregend, was de rivier flink gestegen en stroomde inmiddels als een bezetene. Om de plaats te bereiken waar de helikopter me

Bovenstaande reel is door Ari in opdracht van Bart van der Schriek voor gebruik door zijn vriend Eddy Sedee gemaakt. Eddy leed aan de dodelijke ziekte ALS en was uiteindelijk niet meer in staat om tijdens het zalmvissen zijn reel te bedienen. Met deze elektrisch aangedreven reel kon hij in de Tweed in een roeiboort zittend op een krukje bij de dril van een zalm de hengel ophalen en bij de neerwaartse beweging de slappe lijn met een druk op een knop binnen draaien. Eddy heeft op die manier nog drie jaren kunnen vissen en veel zalm gevangen!

weer op zou halen, moest ik de rivier per se oversteken. Halverwege werd de druk van het water te groot en werd ik onderuit geduwd. Ik werd een paar honderd meter door de rivier meegesleurd en verloor daarbij mijn hengel en camera. Ik belandde uiteindelijk tussen de takken van een omgevallen boom die half in de rivier hing. Ik kon via de takken uit het water omhoog klimmen en zat halverwege de omgevallen boom te bekomen van het hachelijke avontuur. Toen de helikopter me op kwam halen, kon de piloot me eerst niet vinden. Ik zag natuurlijk de helikopter langs de afgesproken plaats steeds op en neer vliegen. Vanuit de boom zwaaide ik met mijn kleren om zijn aandacht te trekken. Uiteindelijk zag hij me en maakte ik met gebaren duidelijk dat hij maar moest proberen om zo dicht mogelijk bij me te komen. Hangend aan een van de beugels van het onderstel van de helikopter ben ik ontsnapt.”